

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 122. An Prælatus sine consensu Capituli renunciare possit
hæreditati vel legato rei immobilis vel mobilis pretiosæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

utilis, sed alienationis legitimæ jam factæ continuatio. Pro affirmativa verò, quod saltem in casu, dum laicus transferens decimas caret liberis & successore, adeoque feudo facto caduco decimæ necessario reversuræ sunt ad ecclesiam tanquam dominam directam, à qua eas acceperat laicus transferens ejusvè antecessores, tali alienatione crearetur magnum præjudicium ecclesiæ. Cui tamen rationi obstat videatur, quod Episcopus vel Prælatus ecclesiæ easdem, ante quam illi incorporarentur, denuo concedere possit alteri laico, si ecclesia expedire videatur; idque absque eo, quod necesse sit defunder requirere consensum Capituli Arg. Extrav. *ambitiose*; juxta quam res ab aliquo solita dari in feudum potest deinceps sine ulla solennitate à Prælato concedi & c. 2. de *fendis*, & ibi Gl. & DD. & ita tenet cum Covat. Laym. *ibid.* mor. l. 3. tr. 4. c. 10. num. 2. Quin etiam nullo jure prohibetur laicus iustè possidens decimas in feudum alium subinfeudare. Vide me de his l. c.

Quæst. 121. An & qualiter requiratur consensus Capituli in puniendis excessibus subditorum & ventilandis causis criminalibus etiam ipsorum Canonorum Cathedralium?

1. R Esp. primò: Spectato jure communī in puniendis & corrigendis excessibus ab Episcopo requiratur consensus Capituli Cathedralis ita ut sine illo lata sententia Episcopi esset nulla, c. Episcopus nullius 15. quæst. 7. & Arg. c. 1. de excessib. Prælat. ubi prohibetur, ne Episcopi Presbyteros sine judicio (id est, consenfu, ut Gl. ibid. v. Capituli,) Capituli suspendere, aut eorum ecclesiæ interdicto supponere attenteñ. Idem est de excommunicatione, utpote qua est pena gravior, ut citata Glosa.

2. Resp. secundò: Requiritur quoque consensus Capituli (intellige representati per duos ex eo Canonicos ad hoc circa initium electos juxta dispositionem Trident. Sess. 25. c. 6. de reform.) in tractandis causis criminalibus contra personas in dignitate ecclesiastica constitutas, vel etiam quæ sunt de ipso Capitulo Cathedrali alterius collegiatae. Fagn. in c. *irrefragabili*. §. excessus. n. 26. ubi: recepta magis videatur opinio, ut in criminalibus (intellige, etiam Capitularium Cathedralium,) Capituli consensus requiratur per textum c. Episcopus nullius. & c. si quid vero. dist. 68. junctâ Gl. fin. & Gl. unic. in c. si Episcopus. dist. 24. & Gl. in c. cum nos. b. t. citat insuper pro hoc Innoc. in c. grave. de prob. v. item fecus. num. 5. Felin. in cit. §. excessus. num. 3. &c. Quamvis addat hunc consensum Capituli non adhiberi tantum pro quadam solennitate, sed esse simul cum jurisdictione, quæ in puniendis excessibus Capitularium communis sit inter Episcopum & Capitulum, & hanc sententiam videri canonizatam à Trident. loc. cit. cuius tamen decretum loqui solùm de Capitulis exemptis juxta declarationem S. Cong. quam refert Zerol. pr. Episc. p. 1. v. Capitulum. §. 8. tenet Barbol. de *Can. & dignit.* c. 28. num. 2. citans præter alios Seraph. decis. 493. num. 1. & apud Reiffenst. b. t. num. 24. Vallenf. b. t. num. 5. & Engels num. 4. qui exinde inferat, in aliis Capitulis non exemptis posse Episcopum propria autoritate contra singulares de Capitulo ad summum de consilio

aliorum procedere; cum non reperiatur textus, in processu contra aliquos de Capitulo non exempto exigens consensum reliquorum.

Quæst. 122. An Prælatus sine consensu Capituli renunciare possit hereditati vel legato rei immobilis & mobili pretiosa?

R Esp. Non convenire in hoc AA. affirmant cum Abb. in c. tua. b. t. num. 8. & Menoch. de arb. Jud. l. 2. eas. 171. num. 52. Sanch. de matrim. l. 6. d. 4. num. 12. apud Laym. th. mor. l. 3. tr. 4. c. 10. num. 7. qui hanc sententiam dicit probabilem & communiorem. Item eandem tenet Zoëtit. de reb. eccl. non alien. num. 7. Barbol. de potest. Episc. alleg. 95. num. 52. Less. de just. l. 2. c. 24. num. 65. C. de Luca, de donat. d. 23. num. 16. Castr. p. T. 2. tr. 12. p. 15. §. 1. num. 11. & alii, quos citat & sequitur Reiffenst. b. t. num. 39. sive hanc sententiam propugnans. Ratio præcipua horum AA. est, quod non interveniat vera & propria alienatio, quando repudiatur solùm res, quæ nondum fuit ecclesiæ; juxta expressum textum, L. alienations. ff. de verb. signif. ubi: qui occasione acquirendi non utitur, non intelligitur alienare, veluti qui hereditatem omitti aut optionem intra certum tempus datam non amplexuntur &c. facit etiam pro hac sententia quod dictum supra, nimur quod omisso consensu Capituli præjudicet ecclesiæ in acquirendis; quia actus sine eo gestus valet. Contrarium nihilominus, nimur talen repudiacionem sine consensu Capituli fieri non posse, & sic factam à Prælato esse invalidam, docent Bald. in L. contra juris. §. 1. ff. de pacis. Anch. in c. ut super de reb. eccl. non alien. num. 6. Azor. p. 2. 1. 9. c. 1. quæst. 12. hanc sententiam dicens probabiliorum. Quarant. in summ. Bullar. v. alienatio rer. eccl. Molin. de contract. d. 468. num. 11. Engels ad tit. de reb. eccl. non alien. num. 9. & alii apud Sanch. & Reiffenst. LL. cit. Quorum præcipua ratio est, quod licet ante aditam hereditatem jus nullum in re seu dominium sit quæsumum ecclesiæ, sit tamen per oblatam hereditatem quæsumum eidem jus ad rem, cui Prælatus sine consensu Capituli non videatur posse resignare; cum ejusmodi juris abdicatio quædam alienationis species in causa favorabili ecclesiæ censi debat. Insuper jus ad rem pariat actionem; cessu autem actionum fieri nequeat sine solennitatibus juris; quia est species alienationis bonorum. Arg. I. bonorum. ff. de V. S. ubi: ecclesiæque bonis assumebarunt etiam, si quid est in actionibus, petitionibus, prætensionibus; nam hec omnia in bonis esse videntur, &c. Ad quas rationes respondere conatur Reiffenst. n. 47. dicendo; hereditatem & legatum non nisi expelle aut tacite acceptatum tribueret jus ad rem, ac parere actionem personalem, quæ sine alienatione cedi non possit. Verum quid vetat dicere, tempore, quo in suspenso est acceptatio, seu quo hæres & legatarius de acceptanda & adeunda hereditate aut legato deliberat, jus ad rem, nempe ad hereditatem & legatum ei competere, quod postmodum repudiata hereditate aut legato extinguitur; et si hereditas aut legatum ipsum quod ad jus in re pro tempore dicta suspensionis & deliberationis censi nequeat fuisse hereditis aut legatarii, sed solùm post acceptationem à die aditæ hereditatis aut legati. Unde etiam citati

citati textus juris civilis, quos contra hanc sententiam allegat Reiffenst. num. 40. non videntur satis efficaciter evincere intentum. Cum ex eo, quod jus adeundi hereditatem aut legatum, seu capienda in iis possessionem (quod est ipsum jus in re, vi cuius capitulare possesso,) dependeat ad acceptationem, & non nisi ab ea seu post illam nascatur, non videatur sequi, jus quoque ad rem, vi cuius acceptare potest, non nisi post acceptationem oriiri. Quod etiam ex eo confirmari videtur,

quod, dum quis pessundat, quod alteri legatum, etiam ante acceptationem, legatario faciat strixie injuriam, privando illum hoc jure ad rem, utpote quod extinctione rei legata extinguitur. Huc quoque facere videtur textus *L. à Tito. ff. de furris.* ubi dicitur; ea quæ legantur rectâ via ab eo, qui legavit, ad eum, cui legata sunt, transiunt. Intelligendo illum textum quod ad jus ad rem, etiam ante acceptationem; & quod ad jus in re non nisi post acceptationem. Verum de his plura addit. 13.

TITULUS XI.

De his, quæ fiunt à majore parte Capituli.

Quæst. 123. Nomine Capituli quid intelligatur?

Resp. Nomen hoc usurpatum primò pro distinctione unius materie ab alia; & sic dicuntur Capitula decretalium. Secundò pro loco, in quo Canonici congregantur, resque ad eos pertinentes ab iis deciduntur. Tertiò magis ad præsentem rubricam ejus appellatione venit universitas secularium vel regularium seu collegium certarum personarum ecclesiasticorum, certa aliqui ecclesiæ aut monasterio adscriptarum, in unum congregatarum seu collegialiter convenientium.

Quæst. 124. Quænam igitur sint persone illæ certæ constituentes Capitulum?

Resp. primò in genere: Non omnes, qui eidem ecclesia Cathedrali vel collegiata adscripti, illi deserviunt, constituant Capitulum, seu sunt de Capitulo. V. gr. Capellani, Vicarii, portionarii, aliqui beneficiarii non Canonici, in celebrazione Missarum choroque assistentes absque eo, quod vocem in Capitulo habeant, aut tractatibus communibus interficiunt, praescindendo à privilegio. Barbos. *de can. & dignit. c. 37. num. 17.* citatis Gl. *ad c. penult. de cler. non resid. v. assissos.* ubi, quod beneficiati tantum debeat servire ecclesiæ, non autem vocari ad communes tractatus item Abb. *ibid. num. 9.* Butrio *num. 8.* Cæsar. de Graff. *decis. 4. b. t.* ubi dicat, Capitulum habere intentionem fundatam de jure communii privativè ad beneficiatos, intellige, interessendi tractatibus communibus cum jure ferendi suffragii. Quin &, ut idem de Graffis. *loc. cit. num. 14.* & Rota *decis. 370. p. 5. recent. num. 1. & 2.* beneficiatis, cum in ecclesia sint ut singuli, interdicta de jure sit facultas se congregandi, sed soli Canonici constituant Capitulum seu sunt capitulares. Abb. *in c. scriptum. de elect. num. 4.* Barbos. *loc. cit. num. 15.* citatis Rotæ, *decis. 708. p. 2. recent.* & juxta illam Rubeo *in singular.* Rota *Tom. 2. p. 2. circa stylum. v. capitulum. §. 1. num. 2.* Lotter. *de re benef. l. 1. qu. 15. à n. 21.* ita, ut etiam Praepositi, dum non Canonici, non constituant unâ cum Canonicis Capitulum. Abb. *loc. cit.* Idem est de aliis dignitatibus, si canonicali præbenda careant. Abb. *loc. cit.* Azor. Rendina. Raguc. & alii apud Barbos. *loc. cit. num. 14.* citantem insuper seipsum, *de off. & potest. Episc. p. 1. tit. 1. c. 3. num. 18.* & Seraph. *decis. 98. num. 1.* Ubi is, quod de jure communii dignitates non sint de Capitulo, nisi in eaurum electione exprimatur concessio stalli in choro, vocis in Capitulo; vel nisi statuto vel consuetudine disponatur, quod sint de Capitulo. De Decano di-

citur specialiter infra. Et quidem non omnes Canonici, sed solum, qui præter Canoniam ratione hujus jus suffragii habent alicubi, præsertim in Germania, etiam Canonici supernumerarii (alias nuncupati domicellares,) non pertinent ad Capitulum, nec sunt ad illud vocandi. Unde etiam ad Capitulum non spectant Canonici, qui nullo adhuc ordine sacro initiati; quia hi jure communii moderno, dum alias jure antiquiore Canonici, hoc ipso, quod essent tales, & omnes professi in monasteriis, eti nondum sacriss iniciati id poterant. *Can. fin. 16. q. 7. c. 1. de elect.*) vocem in Capitulo in electionibus & tractatibus communibus non habent juxta Clem. 2. *de stat. & qualit. & decretum Trid. Seff. 22. c. 4. de reform.* Azor. *instit. mor. p. 2. l. 3. c. 11. qu. 20.* Monet. *de distrib. quotid. p. 2. qu. 20. à n. 3.* Tambur. *de jure Abb. Tom. 1. qu. 8. n. 8.* Garc. *de benef. p. 3. c. 4. n. 24.* Laym. *qq. de elect. prelat. qu. 181. resp. 3.* Ragul. *de voce can. in Capit. qu. 24.* & alii, quos magno numero citat & sequitur Barbos. *loc. cit. n. 3.* Ita etiam, ut Capitulum super hoc dispensare nequeat, & vocem concedere aliqui, qui non sit ad minimum Subdiaconus. Monet. *loc. cit.* Zerol. *in pr. episc. p. 3. v. Canonia. §. 5.* Piasc. *pr. episc. p. 2. c. 3. num. 7.* Nav. *conf. 7. de cler. non resid.* Barbos. *loc. cit. n. 5.* Neque etiam, ut idem n. 6, citans pro hoc S. Cong. Concil. *sub die 20. April. 1603.* Canonicus id ipsum praescribere, aut aliquo pacto acquirere possit. Quod minus tamen Canonici, vel etiam alii clerici, qui jure Canonice non habent jus suffragii, carentes Ordine sacro, illud habeant alio speciali jure, puta, ex privilegio vel fundatione, nil veterat. Garc. *p. 3. addit. ad c. 4. n. 31.* Portel. *in di regular. v. electio. n. 6.* Barbos. *loc. cit. num. 8.* Wiesn. *b. t. num. 4.* Ut etiam Professi Ordinum militarium & moniales absque eo, quod sine in Ordine sacro, sua capitula celebrare possunt juxta Gl. *in clem. 2. de stat. & qualit. v. mancipati.* Quin etiam Praelato principali ecclesiæ collegiate competere praesidentiam & vocem in Capitulo, eti sacrificis ordinibus careat, assit Barbos. *loc. cit. num. 11.* citatis Ragul. *loc. cit. c. 5. n. 3.* & Garc. *in addit. ad c. 4. part. 3. sub num. 26.* De cetero in ordine ad habendum vocem in Capitulo per se non spectat ætas, ita ut Canonicus dispensatus à Papa ante legitimam ætatem ad subdiaconatum, ad hunc promotus, vocem habeat in Capitulo, cuius incapax erat, non per se & principaliter ratione atatis modo annos discretionis habeat,) sed ratione defectus ordinis talem ætatem poscentis. Barbos. *loc. cit. num. 9.* citatis Felin. *in c. postulati. de rescript. n. 12.* Sanch. *de matrim. l. 8. d. 1. n. 23.* Tamb. *de jure Abb. Tom. 4. d. 5. qu. 8. num. 10.* Suar. *de relig.*

R. P. Lœur. *Jur. Can. Lib. III.*